

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae
Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione
Impediunt**

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

V Gemitus. Ingemiscit anima infestata impatiens murmure, & blasphemis
in Deum, & Santos cogitationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

GEMITUS V.

ngemiscit anima infestata impatienti mur-
mure, & blasphemis in Deum, & San-
tos, cogitationibus.

Domine longè amantissime vim pa-
tior, responde pro me: tu, cùm sis spe-
ciosus præ filiis hominum, pius, bonus,
& mei amantissimus Redemptor, quid
est, aut quis ille, qui me stimulat, ut alium
te credam, aliter tecum agam, quàm soler-
cum Patre filius, cum Matre infans? Ah
quàm premor, quàm aprior! Introéat,
obsecro, gemitus meus in conspectu tuo,
indica mihi cur me ita judices? quid est,
quòd in te benefactorem meum odio sti-
mulor, aversionem sentiam contra te, qui
nutritius meus fuisti usque huc? & quid
dicam? horret dicere animus & expone-
re, & non horret eheu rebellis voluntas
murmurare, dum flagellas, dum castigas,
ut filium; ergo vel amove à me plagas
tuas, aut da lucem agnoscendi te Domi-
ne, quis tu sis, si verò non exaudis cla-
mantem.

mantem ad te pro solatio, sed tibi placet addere super vulnerum meorum dolorem, auge & Patientiam, auge & tui in me amorem, ut seriò considerans, judicia tua & modum, quo tractas filios hominum, desistam à murmure. Esto mihi in Deum Protectorem, & in locum munitionis, ut nunquam expugner; fac ô Domine cum tentatione proventum, ut sustinere possim. Sic amodò protestor coram te, & tota curia cœlesti, me nunquam deliberatè admissurum crimen tam enorme, cum impatientia & murmure, vel in ore, vel in corde quærulando contra te, quasi minus paternè, minus benevolè mecum ageres.

Cor meum tracta, ut vis, verum tamen compescere voluntatem tibi, & in te rebellem, trahe illud ad te, adhibe violentiam, ne prævaleat inimicus infidians usque modò, hujus amodò renuntio suggestiōnibus, quibus me stimulat, ut insurgam contra te, qui creasti me. Sed aliter Domine cum tua gratia ego optima quæque sentiam.

feriam de te æquissimo & piissimo Pa-
tre, nec cadere posse in te crudelitatem,
vel iniquitatem, estò flagelles graviter,
constanter tenebo.

Respondet Christus.

*Consolans animam hujusmodi cogitatione-
bus infestaram.*

Filli, animæquior esto, non te contur-
bent cogitationes cordis tui, nec enim
imputabitur tibi ad pœnam, quod non
provenit à culpa, vel si provenit, non per-
tinet ad culpam, nec culpa est sentire, sed
solum consentire sufficit tibi gratia mea
dūrum est, quod pateris, sed testa non lo-
lidatur, nisi in igne, nec stabilitur amantis
animus, nisi priùs tortus fuerit igne ten-
tationū. Sufficit mihi, ut resistas; pugnan-
ti dabitur corona; quia qui legitimè cer-
taverit, hic coronabitur.

Istud agas, ut dum serenioris mentis es,
actus amoris elicias iisdem, quos pateris
tentationibus, contrarios. De reliquo
committe mihi pugnam, quia pugno
tecum,

tecum, ita ut tanto securior sis de victoria, quanto ego fortior pro pugna, ego defendam te, si defenderis me, non consentiendo diabolo, qui te stimulat contra me. Exosculare ergo manum aggravatam super te, Patris est prementis, sed non opprimentis, premeris, ut non opprimaris, fræno tibi opus est, ne exorbites, novi ego superbiam cordis tui, quod configendum est timore & tremore, nec te angustet, quod diu tolles, quod molestè feras; tardari videor, sed mora hæc est ad sa-
litem tuam, nihil te conturbet modus
hic agendi, non agitur tecum incurio-
sè, sed multum amoro-sè, nec enim melior
es, quam Patres tui, qui omnes sub nube
aliqua tenebrosa fuerunt, & mare mag-
num tribulationum transferunt. Id habe-
to semper pro solatio & bono omne, si
transactâ tribulatione mei flagres amore
& desiderio, dolēs, quod talia passus fue-
ris; tunc ingemina identidem replicatâ
voce: *Benedicam Dominum in omni tem-
pore, semper laus ejus in ore meo.* Dic deni-
que ve-

que vexant te: vade immunde spiritus, eru-
besce miser, qualis tu es, talem efficere me cona-
ris, discede seductor pessime: JESUS mecum
erit, non tu, Deum adoro, qui pientissimè me-
cum agit,

Observatio.

Est hæc præ cæteris temptationibus ferè
molestissima, acciditque ordinariè ex
mala corporis cōplexione, destructione,
& pectoris affectibus, quales sunt Diph-
næa, Orthopnæa, Astma, &c. similes
morbis, quæ orificium stomachi infestant
nec sinunt cor dilatari, & spiritus hilario-
res cerebro communicare, quandoque
etiam ex singulari Dei permissione, ut pa-
tet in multis Sanctis, qui quò fuerunt san-
ctiores, tantò graviores insultus tulerunt;
sed primis ego scribo, non his ultimis
quos uinctio docebit. Undecunque ta-
men ptoveniant, communis asceticorum
sensus est, non debere cum talibus cogi-
tationibus ullo modo disceptari; contin-
geret enim, quod viro cordato, qui cum
mulie-

muliere garrula, rixosa & vinolenta eon-
tenderet, qui sanè nil, nisi & infamiam,
& confusionem reportabit, quisquis id
facit; ita cuin hac tentatione, si responde-
re voluerit, si non animam, certè caput &
cerebrum lædet, & diabolo materiam
ulteriorem dabit, vel certè seipsum intri-
cabit, ut desperationi proximus sibi vi-
deatur.

Suadendum tamen hisce pro solidiore
spiritu, & signo dignoscendo in tali ten-
tatione, & qualiter se habuerint cum
Deo, an consenserint nec ne, ut dum se-
reniori fruuntur intervallo, actus latræ,
amoris, &c. ad Deum de promant, quo-
niam per talia contraria mens roborabi-
tur in melius, ut fortius postea, & facilius
resistat.

Signum evidens erit, se neutquam
consensisse tempore temptationis, si post
tentationem voluntas firma est in bono.
Verum cavebit, ne tam diu, vel tam in-
tensa mente inhæreat, ut de novo incidat,
quin potius id agendum suavissimè sine
peccato.

pectoris, vel capitis gravedine, aut violentia, secus prodest intermittere tam frequentes actus, directè temptationi contrarios.

Meminerit ergo, qualiter sancti Dei homines in hac palæstra exerciti fuerint, & animæquior erit: quoniam cognoscet, procedere id ex amore Dei in se, qui, quis sit, quid possit, vult explorare, & cautum reddere; Erit ergo humilis, patientis, & proposita sibi sanciet in futurum simpliciter, & amorosè cum DEO agendi.

Persevera ergo mi Frater, in tribulatione cum pace cordis, & humili suffferentia; à Patre provenit catapotium, qui mederi vult cordi saucio, & à Deo forte plus æquo alienato. Si non Pater esset, sed qualem tibi dæmon depingit, & suggerit, dudum consensisses, dudum inquam, in suggestis laqueis hæreres, nec tale patereris, utpote deputatus forsitan ad infernum victima. En ergo pium Patrem, ut talem agnoscet,

agnosce, quia habes ipsum tui inspectorem, imò propugnatorem, nec potest non esse bonum, quod tibi immittit, aut permittit, si tu fueris bonus, & voluntatis bonæ.

Ergo ne cede malis, sed contrà audentior ito.

Summopere invigilandum istic, ut quantum possibile est, non fiant, aut si sint, permaneant nimium scrupulosi in hac materia, potuerunt se namq; brevissimo tempore irreparabiliter destruere, nescio enim, quam mirabilia operetur hæc tentatio in Melancholicis, timent namque semper, & trepidant timore, ubi non est timor, opinantur se in aversione, & odio esse erga Deum, & Divos, & non raro in somnis, & in somniis illis obveniunt diurnæ tales cogitationes tantâ cum impressione idæarum, tam inquam vivacter, ut dum vigiles, non statim rejiciunt, se consensisse credant, cum nihil minus illis placat, quam aversio, quam offensio Dei, quam etiam abhorrent.

Ira

Præstat ergò semper pro firmissimo tutamine habere regulam illam Theol. si post tentationem propositum, non consentiendi, sed potius detrahatio illius perseverat, esse signum evidens non adfuisse consensum.

Hoc dum scribo finiens hunc gemitum, recordor me legisse accommodatum exemplum in nostro *Rosel. in prax. scrup.* quod proinde transcribo. Refert enim ex *Baldello*, fuisse virginem quan-
dam Romanam nobilem, quæ quamvis à primis annis vitæ innocentiam servaverit, & virtutibus semper vacaverit, tamen ex naturali melancholia eò devenerit, ut videretur sibi irasci semper contra Deum & Sanctos Dei, eòsque prosequi pessimo odio, & blasphemias omnino turpissimas atque gravissimas in corde suo in eos jactare, & mala omnia pro omni occasione iis velle, & ut videretur sibi pedibus ipsis velle eos calcare ac terere, cùm ambularet, ac cubus velle pungere ac transfigere, cùm acu forte operaretur;

D

cultris

cultris ac gladiis velle discindere, cùm ad mensam sederet, & cibos cultro dividet: ventris excrementa, vel in os illis ingereret, cùm ventrem exoneraret, & alia hujusmodi: et ex his omnibus maximam capiebat molestiam, seque perpetuis lachrymis conficiebat, eò quòd sentiret, ut ipsa dicebat, non solum sibi hæc esse in imaginatione aut mente, sed etiam pertingere usque ad cor, seque omnia in corde admittere, vereque, & verum affensum per voluntatem iis præbere, & tamen præterea addebat, cupere se omnia opposita, & velle his omnibus omnem affensum negare, non tamen posse. Ita ille resolvens ex his circumstantiis, nullatenus adfuisse consensum.

Tentatio ex se non est adeò difficulter curanda, dummodo æger promptè sequatur dicta medici spiritualis, aut observet puneta sequentia.

1. Impias has suggestiones, cogitationes, tentationes, & qualesquales illi fuerint, suas non esse reputet, sed diaboli, ac proinde

proinde contemnat, & hoc credat firmis-
time.

2. Evidens id boni animi signum erit,
& securæ conscientiæ, si interrogatus, si-
ve à se, & intra seipsum, sive ab alio, an
hæc placeant, respondere possit minimè;
sic salva erit res, nec est, quod timeat.
Quisquis autem hîc pugnare, & collato
pede, conscientisque armis vult congregari,
& vim vi repellere, ventos includere, &
fulgetrum manibus prehendere conatur,
qui verò despicit, evadit. Quisquis aliter
reluctari nititur, tandem subjacebit.
Quod ne fiat, fiat

Reformatio per proposita.

1. **C**andidè & uni Magistro, idque sta-
tim ut sensero susurrantem malig-
num spiritum, manifestabo Magistro
meo, cuius monita sequar.

2. Nunquam inhærebo, vel ad mo-
mentum disputando, discutiendo, aut ul-
lo modo immorando, sed contemnam,
ut pote à maligno spiritu profectum.

D 2

3. Fre-

3. Frequenter usurpabo aspirationes his contrarias, ut v. g. in te Domine eripiar à tentatione, & in Deo meo transgrediar murum. Dominus illuminatio mea, & salus mea, &c. Magnus Dominus, & laudabilis nimis; Confitemini Domino quoniam bonus, &c. Pater meus es tu Deus meus, & omnia. &c.

5. Ubi dormiendum, vel orandum, &c. nec aspirationes quidem usurpabo, si iis videro me impediri à somno, sed declinabo totaliter, projiciamque me in Dei providentiam, & pietatem. Item in tutelam B. V. MARIAE velut infans in sinum matris me recipiam.

GEMITUS VI.

Ingemiscit ob nimias, quas patitur in oratione, distractiones.

Conquerar, an fileam ô J E S U dilecte yotorum meorum? an non irasci mihi débeo, quoniam elongatur cor meum, à te, imò cor meum fuit à me, dum id afigere